

Beste leden van de commissie

Mijn naam is Rob van Gemert, bewoner van de Korrewegwijk. Ik spreek op persoonlijke titel en zal mij beperken tot de betekenis van de visie voor mijn stadsdeel.

De visie: Ik las een aansturende tekst. Ik ervoer een progressiviteit van hoop. Ik ontcijferde cijfers die niet overtuigden. De verkeerskundige tekeningen vormen het piece de resistance. Schetsen waarop gekleurde strepen aangeven hoe de betreffende straten moeten functioneren om 'Het Model' te realiseren. Ik begrijp de bijdrage van modellen in een denkfase, maar weet: uiteindelijk is de stad een levend organisme. Pas in de concretisering blijkt wat de gekozen vooronderstellingen waard zijn.

U beslist. Wellicht denkt u: deze kleuren zijn uitgangspunten, de feitelijke inrichting bepalen we later in samenspraak met de bewoners. Dit zal niet gebeuren. Ik zeg dat niet omdat ik wantrouwend ben; niet uit gebrek aan ruimtelijk inzicht. Ik heb 31 jaar gefunctioneerd als stedenbouwkundige van de gemeente Groningen en spreek uit kennis en ervaring. Als het voorgestelde programma in de bestaande ruimten van onze straten wordt geperst blijkt het niet te passen en is de inspraak geblokkeerd.

De Korreweg wordt fietsstraat. Oftewel: de 1,6 km lange, kaarsrechte weg wordt een route waar de vrije fietsers alle andere gebruikers in bedwang moeten houden om zo de eigen veiligheid te organiseren. Hoe risicovol dit wensdenken. Als expliciete wijkontsluitingsroute voldoet de weg in het geheel niet aan de voorwaarden voor zo'n idee. Dit is beeldvorming.

De route Vinkenstraat-Thomassen a Theusinklaan moet busbaan worden. Ze maakt deel uit van de Oosterparkwijk, misschien wel de wijk met de mooiste stedenbouwkundige structuur. Met de busbaan wordt de halve Vinkenstraat afgesneden van de buurt, resteert aan de overzijde een trottoir van anderhalve meter breed –te weinig om een tuinstoel buiten te zetten- en moeten in de T en T laan voortuinen worden ingeleverd.

Berlage draait zich om in zijn graf.

De centrale as van de Oosterhamrikkade is speciaal ontworpen –en is daarmee zeer geschikt- als busbaan, maar moet nu een 30 km woonstraat worden.

Alweer een puur geforceerde keuze t.b.v. 'Het Model'. Ik stel mij voor dat het asfalt kasseien wordt –want kade-, dat om de 50 m drempels worden aangelegd en drie keer stoplichten nodig zijn. En dan? Voor welk probleem is dit de enige oplossing?

Eeuwenlang ondergaan steden modes, visies, macht en onmacht. Al met al tonen ze één grote les: leefbaarheid, hét woord uit de visie, gaat uiteindelijk altijd over complementariteit en integraliteit. Niet over een eenzijdig ingestoken belang zoals verkeer. Niet over rechtlijnige modellen.

Ik dank u voor uw aandacht.